

6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 18 și a articolului 24 al patrulea paragraf TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 2 din Regulamentul nr. 1/58 și a articolului 1d alineatele (1) și (6) din Statutul funcționarilor.

— În această privință, reclamanta afirmă că, prevăzând că cererile de candidatură trebuie în mod obligatoriu să fie transmise în engleză, franceză sau germană și că EPSO transmite candidaților comunicările inerente desfășurării concursului în aceeași limbă, a fost încălcat dreptul cetățenilor europeni de a interacționa în propria limbă cu instituțiile și a fost introdusă o ulterioară discriminare în defavoarea celor care nu au o cunoaștere aprofundată a acelor trei limbi.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE (lipsa motivării), precum și a principiului proporționalității și pe denaturarea faptelor.

— Reclamanta invocă faptul că Comisia a motivat restrângerea la cele trei limbi prin cerința ca nou-recruțării să fie imediat în măsură să comunice în cadrul instituțiilor. Această motivare denaturează faptele întrucât nu rezultă că cele trei limbi în cauză sunt cele mai utilizate pentru comunicarea între grupuri lingvistice diferite în cadrul instituțiilor și este o restricție neproporțională a dreptului fundamental de a nu suporta discriminări lingvistice. În fapt, ar exista sisteme mai puțin restrictive pentru a asigura o comunicare internă eficientă în cadrul instituțiilor.

Recurs introdus la 25 martie 2013 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 15 ianuarie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-27/11, BO/Comisia

(Cauza T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Cealaltă parte din procedură: BO (Amman, Iordania)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

— anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 15 ianuarie 2013 în cauza F-27/11, BO/Comisia;

— respingerea acțiunii formulate de BO în cauza F-27/11 și obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată efectuate în acea procedură;

— obligarea fiecărei părți să suporte propriile cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Comisia invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea articolului 19 din Reglementarea comună privind asigurarea împotriva riscurilor de boală ale funcționarilor Uniunii Europene și a punctului 2.5 din capitolul 12, intitulat „Cheltuieli de transport”, din titlul II din Decizia Comisiei din 2 iulie 2007 privind stabilirea dispozițiilor generale de aplicare referitoare la rambursarea cheltuielilor medicale, în măsura în care TFP nu ar fi ținut seama de caracterul strict al excluderii rambursării cheltuielilor de transport prevăzute de a doua dispoziție menționată.

Acțiune introdusă la 28 martie 2013 — Moallem Insurance/Consiliul

(Cauza T-182/13)

(2013/C 164/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Moallem Insurance Co. (Teheran, Iran) (reprezentant: D. Luff, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea punctului 18 din anexa la Decizia 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 71);

— anularea punctului 18 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 55);